

14. 10. 2022 Časopis Megafon

Stran/Termin: 8

Naslov: Festival Izis prebiva zapuščena skladišča

Naklada:

Avtor: Aida Čehič

Površina/Trajanje: 1.301,04

Rubrika/Oddaja: /

Žanr: POROČILO

Gesla: IZIS FESTIVAL, HEKA

Festival Izis prebuja zapuščena skladišča

10. edicija festivala Izis že tretjič zapored v koprskem Libertasu

Aida Čehič
foto: Natalija Gajič,
Martin Agostini Pregelj

Skladišče Libertas, ki si ime deli s prvim koprskim veslaškim klubom, je bilo zgrajeno slabih dvesto let nazaj in je sprva služilo skladiščenju soli. Nekdanje skladišče soli je leta 1888 prevzel športni klub in postalo je najbolj obiskan športni ter družabni center v mestu. Od sredine 20. stoletja je skladišče služilo skladiščenju bombaža in vina ter bilo uporabljeno tudi kot garaža za traktorje in viličarje. Še tri leta nazaj je bilo popolnoma brez električne napeljave in streha je puščala na več različnih mestih. Danes pa se lahko po skladišču sprehajamo in že tretje leto zapored smo si lahko v njem ogledali razstavo festivala Izis.

V Kopru se je od 23. septembra pa vse do 16. oktobra odvijala že deseta edicija tega festivala, ki ga vsako leto prireja Kulturno-izobraževalno društvo Pina iz Kopra. Vsakoletni festival sodobne in intermedijske umetnosti je javnosti na voljo brezplačno.

»Vsaka edicija festivala predstavlja novo tematiko in zato prav poseben izziv, saj se nikoli ne ve, kakšna bo naslednja,« nam je povedala projektna sodelavka Pine in soorganizatorica festivala Ana Markežič.

Letošnja jubilejna edicija nosi naslov *Cevi/Pipes*. Producent festivala in predsednik Pine Borut Jerman je rdečo nit festivala za Primorske novice utemeljil na dejstvu, »da naše udobje temelji na ceveh, ki dovajajo in odvajajo vse, kar je za nas potrebno, vendar mora ostati nevidno.« Čeprav se izbira tematike na prvi pogled zdi nenavadna, je cev ključnega pomena, ker po besedah Karla Hmeljaka skrbi za to, da naša življenja kar se da gladko tečejo. Kljub temu, da je cev očem večino časa skrita, po besedah Ane Markežič »predstavlja temeljni gradnik civilizacije, ker je prisotna v naših vsakdanjih življenjih. Dovaja oziroma odvaja vse, kar je za nas potrebno, saj se po njej pretakajo pomembne informacije oziroma snovi.«

Izbira umetnikov je odvisna od zastavljenе tematike in temelji na izbiri dolgoletnega kuratorja Marka Vivode. Ta je v letošnji program vključil devet intermedijskih instalacij uveljavljenih slovenskih in tujih umetnikov. V razstavo sta bili vključeni tudi dve mladi umetnici, saj se festival trudi podpreti mlade umetnike oziroma umetnice. Tako sta razstaviščni prostor krasili še dve čisto novi produkciji pod okriljem Sare Bezovšek in Nike Erjavc.

Nekdanje skladišče soli Libertas

Soorganizatorica festivala Ana Markežič

Performativni program je bil namenjen raziskovanju zvočne dimenzije, manipulaciji zvoka in improvizaciji. Sestavljalo ga je šest performansov in tri večkanalne zvočne instalacije. Dopolnjevale pa so ga še tri delavnice, dve od teh (*Ambisonics for the masses in Beautiful noises*), sta obravnavali zvočno produkcijo, medtem ko je *Dunch at the Holy Crab* premislek posvetila prehrabnim odpadkom.

V okviru programa Evropske solidarnostne enote so letos festivalsko ekipo okrepile še prostovoljke s Finske, Litve, Irske, Ukrajine, Portugalske, Španije, Italije in Avstrije. Po besedah Ane Markežič so prostovoljke letos prvič »pomagale pripraviti sam razstaviščni prostor« in bile mesec dni vpletene v priprave na festival ter se spoznavale z vsemi organizacijskimi postopki, ki so potrebni za celotno izvedbo.

Razstava, performansi in delavnice so se odvijale na treh prizoriščih. Skladišče Libertas je prostor nudilo razstavi devetih intermedijskih instalacij, ki so bile na voljo za ogled vsak dan. »Imersivno zvočni program«, ki ga je kuriral Mauricio Valdés San Emeterio, se je odvijal na čisto novem prizorišču Bastion, v Kopru, ki se nahaja v neposredni bližini Libertasa. V laboratoriju umetnosti in znanosti HEKA, ki je svoja vrata odprl slabo leto nazaj, pa so se izvajale delavnice.

Prednost festivala je v tem, da si prizadeva obujati zapuščene prostore, v katerih vidi potencial. Soorganizatorica festivala je povedala, da je »namen festivala širiti kulturo in ozaveščenost v prostore, ki so zapuščeni.« Zaradi pomanjkanja prostorov, namenjenih sodobni umetnosti, je festival *Izis* tako že tri leta nazaj dal priložnost nekdanjemu skladišču soli Libertas. Obujanje nekdanjega skladišča soli je organizatorjem predstavljalo velik izziv, saj to na začetku ni imelo niti osnovnih pogojev za delo. Zahvaljujoč požrtvovalnosti organizatorjev festivala *Izis* pa so se od septembra 2020 v skladišču odvijali že številni dogodki.

Ekipo festivala *Izis* se je v letošnjem letu, za deseto edicijo, lotila obuditi še nekdanje skladišče soli Bastion, ki je bilo še dva tedna pred začetkom »skladišče vsega možnega.« Organizatorji so v novem prizorišču prepoznali veliko potenciala zaradi dobre akustike in središčne lokacije. “

Marc Vilanova_ARESTA

Nekdanje skladišče soli in novo prizorišče Bastion